

Dagens Europa

Arbetarrörelsens kunskapsstidning om EU • våren 2008

Lokförare Willy blickar mot Europa

Mona Sahlin:

– Vi ska ge människor hopp

Wanja Lundby-Wedin:

– I Europa är vi förebilder

Anne-Marie Lindgren:

– Var är Europadebatten?

Var är Europadebatten?

Det pågår inte särskilt mycket EU-debatt inom partiet. Det var väl egentligen bara månaderna kring de två folkomröstningarna som det blev någon mer omfattande diskussion.

Betyder då tystnaden att vi är nöjda med EU?

Nja, det är nog att ta i. Tveksamheten är fortfarande rätt utbredd bland de svenska väljarna, inte minst de socialdemokratiska.

Kritiken är på flera punkter berättigad. EUs jordbrukspolitik, exempelvis, är alltför en orimlighet, och oförmågan att samsas om en anständig flyktingpolitik är beklämande. EU-kommissionen verkar ha lättare att ta till sig synpunkter från företagen än från konsumenterna och löntagarna. Och det har visat sig att kravet på "fri rörlighet" – särskilt för producentintressena – kan åberopas för att inskränka den nationella bestämmanderätten mycket mer än vad man formellt avtalat om.

Men ingenting av detta förklarar ju bristen på debatt. Att folk är kritiska borde väl snarare öka diskussionen?

Jag tror att det finns åtminstone två tunga förklaringar till tystnaden i den socialdemokratiska EU-debatten.

Den ena handlar om känslan av att EU i alla fall är för långt bort och för svårt att påverka. På ministermöten och toppmöten åker numera en borgerlig svensk regering, i Europaparlamentet sitter bara fem svenska socialdemokrater och EU-domstolen står utanför politisk kontroll.

Men det är ju inte hela sanningen! Det finns politiska och fackliga kanaler inom EU, som man enkelt kan nå via sina gamla vanliga organisationer här hemma.

Vi har Europafacket, där både LO, TCO och SACO ingår. Vi har ESP, de europeiska socialdemokraternas allt aktivare organisation. Vi har hela den socialdemokratiska parlamentsgruppen i EU, som omfattar 215 ledamöter.

Den andra förklaringen är ären efter folkomröstningarna.

Olika uppfattningar i olika sakfrågor är snarast ett normalläge inom partiet, men i

valrörelsen drar vi alltid åt samma håll. Men i folkomröstningarna om EU och EMU stod partivänner mot partivänner, och den enes vinst var den andres förlust.

På många håll skapade det spänningar, som man absolut inte vill väcka igen.

Numera är vi överens om att ja- eller nejstriden är slut. Nu gäller det EU-politiken i sak. Men rädslan för de gamla motsättningarna tycks hindra den typ av debatt vi kan föra om den gamla vanliga svenska politiken, med dess blandning av ris och ros i enskilda frågor.

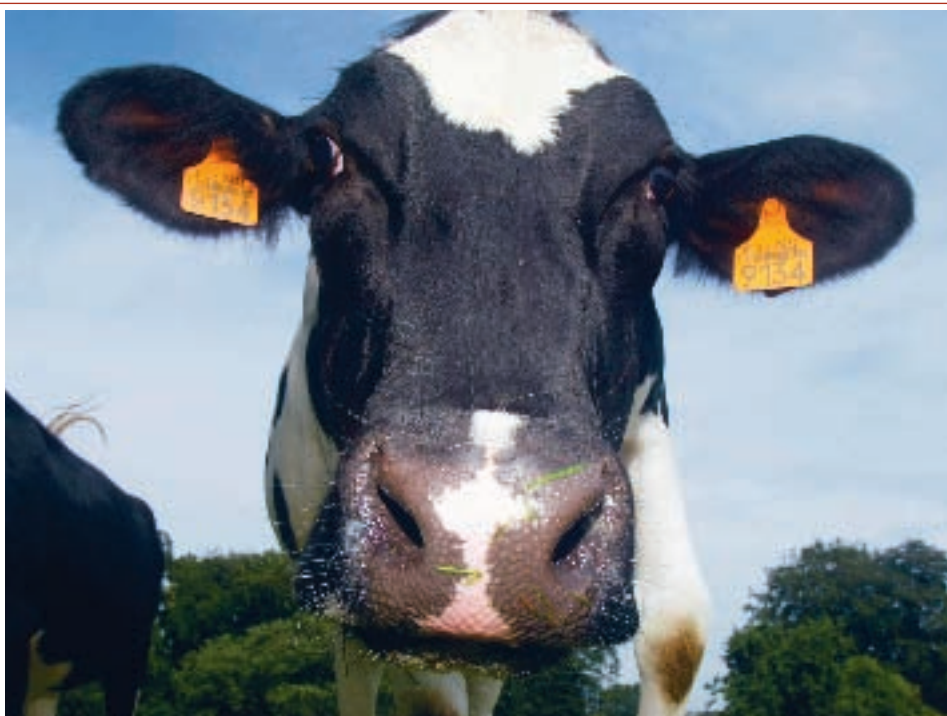
Kritik mot någon EU-åtgärd skapar lätt oro i luften – nej, nej, inte de där gamla motsättningarna igen. Och så får diskussionen falla.

Det finns, förvisso, mycket positivt att säga om EU, och den här kunskapstidningen Dagens Europa lyfter fram en hel del av det. Ändå kan man undra om inte det mest angelägna i dag är att släppa fram också kritiken mot det som inte är bra. Och att det till och med kan vara en förutsättning för att

INNEHÅLL Dagens Europa

Ledare: Anne-Marie Lindgren	2-3
Miljö&Klimat: Intervju med Mona Sahlin	4-5
Miljö&Klimat: Tågen som tar oss till Europa	6-7
Miljö&Klimat: Vindkraften i Västerdalen	8-9
Europa&Världen: Intervju med Carin Jämtin	10-11
Facket&EU: Intervju med Wanja Lundby-Wedin	12-13
Facket&EU: Från Kronoberg till Estland med Kommunal	14-15
Demokrati&Mångfald: Intervju med Helén Pettersson	16-17
De studerar EU vid världens ände.....	18
Vi 5 i Europaparlamentet	19
ESP-rådslaget sammanfattas	20
ESP-aktivisten I Delsbo.....	21
Kalendarium	22
S-kansliet i Bryssel, EU-regionombudsmännen, EU-ansvariga i olika organisationer	23
Ann Linde, ett porträtt	24

EUs jordbrukspolitik är allttjämt en orimlighet och gör svenska väljare tveksamma till EU.

få fler att engagera sig för frågan om hur EU ska utvecklas.

Vi kan ju på partimötena kritisera brister i den offentliga vården utan att någon tror att vi är emot den; det är självklart att kritiken syftar till förbättringar, inte till ett avskaffande.

Samma odramatiska förhållningssätt borde gälla också för EU-debatten.

Anne-Marie Lindgren
Arbetarrörelsens Tankesmedja
anne-marie.lindgren@ts.lo.se

Skicka rätt folk till parlamentet

Våren 2007 gav vi ut första numret av Dagens Europa. Vi ville stimulera en Europa-debatt inom arbetarrörelsen, för att göra partiets och facket aktiva beredda på att det stundar val till EU-parlamentet.

I detta andra nummer bjuder vi på intervjuer och reportage om politikens huvudområden inför valet till Europaparlamentet i juni 2009. Europeiska Socialdemokraters Parti jobbar nu med ett rådslag som ska leda fram till ett valmanifest (se sidan 20!).

Ni vet, först riksdagsval, sedan kommunalval, landstingsval och sedan ingenting, och först därefter EU-val. Den ordningen känns inte bra. Europaparlamentets och resten av EU-systemets beslut griper in väldigt mycket mer i våra vardagsliv än vi egentligen tänker oss. För varje år som går ökar antalet direktiv som förvandlas till svenska lagar. Somt gillar vi, till exempel att EU tar itu med miljöproblemen, annat är mera pest, typ att bönder göds med bidrag till onödigt förklarad odling.

Det borde vara angeläget att försöka se till att vi har rätt företrädare i Europaparlamentet av samma skäl som vi vill rösta fram rätt företrädare i riksdagen.

Har vi inte tillräckligt många röda i Europapolitiken, så tar de blå över. Det är därför den europeiska fackföreningsrörelsen i Europa, ledd av svenska LOs Wanja Lundby-Wedin, och de socialdemokratiska partierna i Europa jobbar tätt ihop för att hålla högern stängden. Det är samma förutsättningar för EU-parlamentet i Bryssel som för riksdagen i Stockholm.

Med högre valdeltagande i europaparlamentsvalet i juni 2009 ökar chansen för fler socialdemokratiska ledamöter och det ger större möjligheter för att hela det europeiska samhället på demokratisk väg kan tämja de vilt härjande marknadskrafterna. Vilket för övrigt är direkt avgörande för att kunna lösa klimatkrisen.

I EU-valet 2004 var valdeltagandet i Sverige bara 38 procent. Det gynnade högern och mer populistiska grupperingar. Junilistan sitter faktiskt kvar med tre platser i parlamentet, utan att utträta något märkbart.

Det är dags för alla socialdemokrater att bry sig. I det pågående ESP-rådslaget och i engagemang för den svenska EU-valrörelsen.

Ove Andersson
Arbetarrörelsens Tankesmedja
ove.andersson@ts.lo.se

Kunskapstidning nummer 2 om EU

Dagens Europa ges ut av Arbetarrörelsens Tankesmedja på uppdrag av Socialdemokraterna, LO och ABF.

Dagens Europa har som kunskaps- och diskussionstidning målet att stimulera debatt och aktivitet kring EU bland fackligt och politiskt aktiva inom arbetarrörelsen.

Dagens Europa, redaktion:

Ove Andersson, Anne-Marie Lindgren och Jan Sparrman.

Arbetarrörelsens Tankesmedja, Barnhusgatan 16, 3 tr, 111 23 Stockholm
www.arbetarrörelsenstankesmedja.se, info@ts.lo.se, 08-796 26 00

Rådgivande grupp: **Lars Nyberg**, LO, **Peter Öhman**, SAP, **Anny Sandgren**, SAP, **Anders Selin**, ABF.

Grafisk form: **Maria Lilja**, AiP Media Produktion AB, januari 2008

Tryck: Sjuhäradsbygdens Tryckeri, Borås, januari 2008. ISBN: 978-91-976756-3-5

Dagens Europa som tryckt tidning kan beställas hos Socialdemokraternas EU-regionombudsman (se sidan 23) eller som pdf-dokument på www.socialdemokraterna.se, www.lo.se, www.abf.se eller på www.arbetarorelsenstankesmedja.se. En studiehandledning, framtagen av ABF, om det som står i Dagens Europa, kan även den beställas i PDF-format på dessa www-adresser.

Rädda vår planet

Vid nästa europaparlamentsval har de socialdemokratiska partierna i Europa ett gemensamt program. Partiernas samarbetsorganisation, de europeiska socialdemokraternas parti, ESP, ska få fler väljare att rösta och rösta på socialdemokraterna.

– ESP har gått från att vara ett cocktailparti till ett påverkansparti. Inte minst tack vare att vi fått dansken Poul Nyrup Rasmussen som ledare, säger Mona Sahlin, partiordförande för de svenska socialdemokraterna.

Med cocktailparti menar hon förmodligen att samarbetet om vilka frågor de socialdemokratiska partierna inom EU driver inför EU-parlamentet var något som kunde uppfattas som något man gjorde upp om när man tog några cocktails i en sal med kristallkronor i Bryssel.

– Det spelar roll för svenska väljare och för väljarna i Tyskland och Spanien och Italien och alla väljare i europaparlamentsvalet att det finns ett tydligt socialdemokratiskt alternativ. Det spelar roll om det är höger- eller vänsterpolitik. De socialdemokratiska värderingarna bygger på att politik spelar roll för människors vardag, en politik för rättvisa och jämlikhet. Vi behöver en gemensam dagordning.

Mona Sahlin är ordförande i ESPs klimatgrupp, med uppgift att leda det arbete som ska ta fram en klimatpolitik som är gemensam för alla socialdemokratiska partier i EU inför europaparlamentsvalet 2009. Men hur kan ESPs klimatprogram bli en viktig fråga i till exempel Hjo arbetarekommun?

– Klimatfrågan är enklare än alla andra frågor. Det är en kollektiv fråga för alla, vare sig det gäller arbetarkommunen i Piteå eller i Nacka. Här finns samma skillnad mellan höger och vänster. EU är kanske den viktigaste politiska plattformen för Sverige att driva frågorna på. Det handlar om vilka värderingar som ska styra i Sverige och i övriga Europa. Ska vi ta gemensamt ansvar och använda poli-

tiska styrmedel som jämnar ut och ger plats för rättvisa och jämlikhet eller ska vi lämna över helt till marknaden och enbart enskilda initiativ?

– Vi socialdemokrater måste visa på skillnaderna. Här handlar det om att Reinfeldt står och säger en sak med sina nya moderater i Sverige medan hans moderater i Bryssel röstar på något annat i Bryssel.

Att få klimatfrågan att bli en riktig och viktig socialdemokratisk fråga för de aktiva partimedlemmarna runt om i Sverige är för henne en politisk nödvändighet. Det är en överlevnadsfråga i dess verkliga betydelse.

– Det finns de som talar om ett klimathot. Det är mycket värre än ett hot, tyvärr. Vi är i en klimatkris, en kris vi måste lösa här och nu.

– Det finns de som talar om ett klimathot. Det är mycket värre än ett hot, tyvärr. Vi är i en klimatkris, en kris vi måste lösa här och nu. Det är en kris som handlar om fattigdom och sociala orättvisor. Klimatfrågan är en klassisk värderingsfråga.

– I vårt parti är klimatfrågan lite som jämställdhetsfrågan. Vi måste visa att det är frågan mitt i socialdemokratien, att den handlar om mer jobb, mer frihet och mer rättvisa.

– Ta bara bilåkandet. Klimatfrågan handlar också om vem som får konsumera och vad man får konsumera. Hur blir skillnaderna mellan fattiga och rika? Om vi inte bryr oss nog mycket vet vi att det blir den fattiga delen som får ta de svåra effekterna. Vilka tror man blir flyktingarna på grund av klimatkrisen?

Klimatfrågan är en handfast fråga där människors engagemang gör skillnad. Där andras

verklighet i EU-länderna och i alla andra länder går att ta på hemmavid. Mona Sahlin har till exempel sett att i Polen bor många människor i hus som läcker energi samtidigt som svenskar sen länge har hittat metoder att minska energiläcketaget i hemmet. Hon ser en marknad. Om vi bara bryr oss.

– Vi behöver visa mer nyfikenhet och öppenhet. Vi är för kollektiva lösningar för att vi vet att det ger större rättvisa och jämlikhet. Motvikten finns redan. Den arbetar på, det är raka marknadslösningar. Vill vi ha mer politiska lösningar måste vi vara nyfikna. Vi kan mycket själva men kanske behöver vi också lära något av andra? Det är väl ändå så att det finns lösningar utanför Sverige som vi inte tänkt på? Vi behöver mer mellanfolkligt utbyte. Vi behöver träffas över gränser och hitta lösningar tillsammans. Det kräver klimatkrisen av oss.

Mona Sahlin vill gärna att klimatpolitiken hamnar i det egna partiets mitt, att den blir en hjärtefråga, en tydlig socialdemokratisk fråga. En fråga som väljarna ska förknippa med framtidsvägen för Sverige. En fråga som visar det allvar och det ansvar som socialdemokrater kan bära. Men hon ser gärna att de andra partierna lyfter fram frågan högre.

– Klimatkrisen är så allvarlig att det är bra om alla partier ägnar sig åt den. Det är något att drömma om. Därför måste vi socialdemokrater också visa att vi är där.

– Det går i och för sig att skoja om Fredrik Reinfeldts omvändelse. Han gick till val utan klimatfrågan och först nu när han någonstans upptäckt att väljarna håller den högt har han gjort en muntlig omvändelse. Men jag tycker det är bra och värt att respektera.

– Men jag tror knappast att han därmed skulle våga använda politiska styrmedel för att ta i frågan. Det gör inte konservativa partier i övriga Europa.

För att människorna i Sverige, i övriga Europa, i Afrika, i Asien, i Australien och i Amerika ska klara klimatkrisen behövs stort gemensamt allvar och ansvar i att hitta lösningarna som inte skapar större motsättning-

Mona Sahlin vill att klimatpolitiken blir en hjärtefråga, en tydlig socialdemokratisk fråga. En fråga som väljarna ska förknippa med framtidsvägen för Sverige. En fråga som visar det ansvar och det ansvar som socialdemokrater kan bära.

ar mellan fattiga och rika och mellan länder och världsdelar.

– Vårt ansvar är att ge människor hopp, att tala om hur vi vill bygga landet och bygga samhället. Våra lösningar är långsiktigt hållbara. Vi socialdemokrater måste bort från det där talet om att ja vi älskar grönt. Vi ska istället tala om att vi vill bygga det gröna samhället. Vi vill bygga det landet. För att klara det måste vi vara med och bygga det i övriga Europa också och i världen. Det är socialdemokrati.

Vilken roll tror Mona Sahlin att de europaintresserade socialdemokraterna som engagerat sig som ESP-aktivister spelar i det svenska socialdemokratiska partiets grundorganisationer?

– En viktig roll, de är pionjärer i gränsöverskridande partiarbete. De formar tillsammans med vårt normala partiarbete framtidens europapolitik. Jag hoppas att fler tar chansen att delta i ESP-rådslagen, säger Mona Sahlin.

Hon vet att de svenska socialdemokraterna som engagerat sig i det europeiska socialdemokratiska partiet är relativt många.

– Vi är visst näst störst och det tyder på ett bra intresse, säger hon.

Näst störst betyder att det finns ungefär 500 socialdemokrater som gått med i det internetbaserade nätverket för dem som vill vara med och påverka hur Europas socialdemokratiska partier inom EU-länderna tillsammans arbetar i ESP. ♦

Viktigaste klimatfrågan

Transporterna är Mona Sahlins viktigaste klimatfråga.

– Älska bilen, hata bensinen.

Mona Sahlin vill att Sverige ska våga vara tuffare och sätta en gräns för när bensindrivna bilar ska vara borta från vägarna.

– Vi ska ha ett datum. Efter det året ska det inte få säljas bilar som går på bensin.

– Den som ska åka eller frakta långt ska rulla på räls.

– Spårtrafiken är en överlägsen vinnare i klimatfrågan.

Mona Sahlin gillar offensiva stora investeringar i bra spårssystem. Bra fraktsystem genom Sverige och ner på den europeiska kontinenten stödjer hon. Men även satsningar som norrbottniabanan, en dubbelspårig järnväg mellan Luleå och Boden och en rejäl fraktjärnväg till Haparanda för att öppna för stora transporter till och från Asien.

– Klimatfrågan handlar om jobb och utveckling.

Läs mer

<http://manifesto2009.pes.org/en/save-our-planet/>
www.pes.org, www.socialdemokraterna.se

Foto: Magnus Selander

Tågen som tar

Foto: Ove Andersson

Kontinenten hägrar. Men det dansk-svenska Öresundståget över bron rusar inte vidare mot Tyskland och resten av Europa. Det böjer av i Köpenhamn, upp mot Helsingør och sedan tillbaka via bron till Malmö Central.

I förarhytten på Öresundståget med avgångstid 08.02 från Malmö, morgonens femte Danmarkstur, sitter lokförare Willy Bratuschek vid spakarna, en skånsk SJ-man med kompetens och tillstånd att köra tåg både i Sverige och Danmark. Han tar 250 passage-

rare över till Kastrups flygplats och vidare till Köpenhamns huvudbangård, precis invid Tivoli. Där lämnar han över till en dansk kollega, som för tåget upp till vändpunkten Helsingør. Själv ska Willy Bratuschek en halvtimme senare köra ett annat tåg tillbaka till Sverige.

– Visst ser jag fram emot den dagen när vi utan gränshinder kan köra tågen hela vägen genom Danmark, över den då byggda bron mellan Rødby och tyska Puttgarden, säger Willy Bratuschek när vi dundrar över Öresundsbron i maxfarten 180 kilometer i timmen.

– Fast då med tåg som går i 300 kilometer i timmen och för passagerare, som i dag flyger,

till kontinenten, exempelvis till Berlin. Eller varför inte som charterturister till sydeuropas värme?

Willy Bratuschek började som lokförare 1989 och har upplevt ett fantastiskt uppsving för järnvägstrafiken. Han hörde till pionjärerna som fick vara de första att år 2000 ta tågen över Öresundsbron. Han förberedde sig innan genom att gå på utbildning i Danmark för att lära sig deras tågtrafiksystem, som skiljer sig på en rad punkter från det svenska.

– De kör högertrafik på sina dubbelspår, vi håller till vänster. De har ett elsystem, vi har ett annat. De har en viss slags signaler, vi har andra. Och så språkförbistring. Man måste

oss till Europa

förstå trafikledarnas danska, och det går bra – bara man ber dem att tala lite långsammare.

Willy pekar på instrumentpanelen. På ena sidan en bildskärm för den svenska delen av resan, på den andra en skärm att nyttja när färden går i Danmark...

– Klart jag tycker att det är bra att vi numera har ett härligt folkliv på våra järnvägsstationer. När jag började låg vänthallen i Malmö för det mesta öde. Och att tågen går tätt är även det bra. Liksom att tågen är snabbare än förr. Men jobbet har blivit tuffare och man slits hårt i det här yrket, säger Willy Bratuschek, som sedan flera år arbetar fackligt inom LO-tillhöriga SEKO. Just nu är han en av fackets förhandlare inför det stora skifte som ska ske 2009. Det är då SJ får lämna ifrån sig Öresundstågen till det danska statliga järnvägsbolaget DSB.

– Det är verkligen ett dilemma för mig och många av mina lokförarkollegor. Vi hör till den grupp som hos SJ får gå i pension vid 60 års ålder. Därför är det frestande att bli kvar hos SJ och köra enbart i hemlandet. Men å andra sidan, det är roligt att som omväxling

kunna föra ett tåg ena dagen upp till Göteborg eller till Karlskrona och nästa göra en tur till Köpenhamn.

– Så det jag grubblar över är om jag ska orka köra i 17 år till, fram till 65-årsdagen, för det är vad DSB erbjuder som pensionsålder. Å andra sidan, min månadslön kanske blir 4 000-5 000 kronor högre om jag går i dansk tjänst. Våra yngre svenska SJ-lokförare har redan 65 som pensionsålder, så de tvekar knappast, de flesta av dem går över och kör för danskarna.

Willy Bratuschek har många kritiska synpunkter på hur trafiken sköts redan i dag, det är därför han engagerat sig fackligt. Ett av problemen är att framförhållningen i personalplaneringen fungerat dåligt, man har inte utbildat tillräckligt många lokförare i takt med att turtätheten ökat.

Omkring en tredjedel av den totala energiförbrukningen i EU hör samman med transportsektorn. Utsläppen från transporter motsvarar 24 procent av de totala utsläppen av växthusgaser och fortsätter att öka. Tåget är överlagset bästa transportören när det gäller

att undvika koldioxidutsläpp. Ändå är det som att bromsen ligger hårt på i form av kvardröjande tekniska och personella gränshinder.

EU har just börjat arbeta efter sitt senaste, det tredje, järnvägspolitiska program. Som alla program är det en kompromiss mellan olika viljor och intressen, mellan och inom medlemsländerna. Och en särskild europeisk järnvägsbyrå har skapats. Den ska se till att säkerheten blir den högsta möjliga i all järnvägstrafik. Men den har också uppgiften att ta bort de gränshinder som finns för att länderna använder olika system. Ett exempel är att det finns 15 olika signalsystem.

Järnvägstrafiken ska helt enkelt anpassas så att den lättare flyter över gränserna. På så sätt förstärks ju tågens konkurrenskraft gentemot andra transportslag.

Men förändringsarbetet kräver att EU hela tiden för dialog med arbetsmarknadens parter. Så fort sociala miljön och arbetsförhållanden i transportnäringen påverkas måste järnvägsbyrån, innan den lägger fram sina rekommendationer till EU-kommissionen, samråda med fack och arbetsgivare. ♦

En europeisk järnvägsbyrå har inrättats. Den ska se till att säkerheten ökar, till exempel finns mer än 15 olika signalsystem inom EU.

Willy Bratuschek, en av fackets förhandlare inför 2009 då SJ lämnar över Öresundstågen till det danska järnvägsbolaget.

Siffror i EUs transportsektor

- 97,5 procent är oljans andel av bränsleförbrukningen i transportsektorn.
- 72 procent av godstransporterna på land körs på vägarna, 17 med järnväg, 5,5 på vattenvägar i inlandet och 5,5 i rördledning.
- 92 procent av landtransporterna av passagerare sker på våra vägar och 8 procent på järnväg.
- 84,2 procent av koldioxidutsläppen från landtransporter kommer från vägtransporter.

Källa: EUs generaldirektorat för energi och transport.

Läs mer

www.seko.se, www.banverket.se
http://ec.europa.eu/transport/index_en.html
www.europarl.europa.eu

Vindkraften i Västerdalarna

Det är tio år sedan Gunnar Magnusson fick insikten om vad klimatfrågan betyder för folket i Vansbro kommun.

– Medborgarna kommer aldrig att ha råd med kostnaderna. Vi var tvungna att ta tag i planeringen på ett nytt sätt.

I dag är Gunnar Magnusson generalsekretäre för Vansbrosimningen. Simtävlingen är en del av den svenska klassikern. Då, för tio år sedan, var han ansvarig politiker i kommunstyrelsen.

– Det var han uppfinnarjocken i Snöån, Lasse Larsson, som ordnade ett klimatmöte i vår kommun för tio år sedan. Det kom experter och politiker från alla håll. De berättade om framtiden och klimatet. Då förstod jag att vi måste göra något själva också, säger Gunnar Magnusson.

Han säger det när vi pulsar i snön upp mot berget Hunflens topp i Äppelbo. Där står vindkraftverket Freja. Det blåser bra och rotorerna långa vingar, 52 meter i diameter, snurrar och snurrar och snurrar.

– Det som etsade sig fast hos mig vid det där klimatseminariet i Snöån var när statsrådet som var där, jag tror det var Tomas Östros, sa att bensinpriset kommer att stiga till det dubbla om tio år. Du förstår att då var priset sex kronor litern. Att någon på fullt allvar kunde stå och säga att bensinen skulle kosta 12 kronor, det lät osannolikt för många. Då.

Gunnar Magnusson tog det på allvar. För honom blev det startskottet för offensivt tänkande i en dalakommun som har 7 000 invånare och 450 företagare. Den första stora uppgiften blev att se till att få ett effektivt och framtidsinriktat fjärrvärmeverk.

– Det var inte alldeles enkelt att hitta finansierare då. Stora kapitalkrävande framtidssatsningar för befolkningen i en så kallad gles-

Näll Lassê Andersson och Gunnar Magnusson.

bygdskommun var det många kreditgivare som var lindrigt intresserade av.

Men ute i Europa fanns det en bank som ansåg sig kunna investera med sitt eget glesbygdskunnande som grund. Royal Bank of Scotland var med när fjärrvärmeverket drog igång 1999. Sen dess har fjärrvärmeverket utvecklats att eldas med flis från all sly som finns och alla möjliga andra biobränslemöjligheter prövas. Procordias livsmedelstillverkning, bland annat deras djupfrysta pizzor, lämnar en del spill som med fördel kan användas. Det är en fullt möjlig tanke att pizzaresster värmer och ger kraft till Vansbroborna i framtiden.

Vindkraftverket Freja med rotorerna långa vingar, Hunflens topp i Äppelbo.

Det finns inte en enda oljepanna kvar i någon av kommunens fastigheter.

– Det här har gynnat medborgarna under åren och kommer att fortsätta framöver. Vi har en indexreglerad avgift och avtalen är skrivna så att inget annat bolag kan gå in och ta över och sen börja höja, säger Gunnar Magnusson.

Han är inte så lite stolt över att det inte finns en enda oljepanna kvar i någon av kommunens fastigheter.

Runt om i kommunen växer det också upp vindkraftverk. Det finns gott om höjder och berg där vindarna blåser året om. Driftiga kommuninvånare drev på och i januari 2001 kunde folket i Äppelbo se det första vindkraftverket på berget Hunflen. Ett enkelt system där många kan vara med och ha andelar har gjort att det, som på många andra håll i Sverige, motstånd som brukar uppstå vid planeringsarbetet helt uteblev.

– Det är inget problem i Vansbro. Här gillar folk vindkraften och ser möjligheterna. Men de är förståndiga också. Det här vindkraftverket har gått så bra att vindkraftbolagen ville bygga tre till häruppe. Då sa folket ja till två, det tredje riskerade att störa vindarna för de andra.

Han pekar runt i området och där syns de andra två. Det är en blåsig dag med låga grå skyar. Arbetarkommunens ordförande i Vansbro, Näll Lassê Andersson, lotsar oss ner från berget och kör oss längre söderut i kommunen. Vi kör upp på Röberget. Där byggs Sveriges största vindkraftpark på land. Åtta vindsnurror byggs för 220 miljoner kronor. Bara att bygga de vägar som krävs har kostat 40 miljoner. 47 miljoner kilowattimmar ska de leverera. Här hade aldrig börjat byggas om inte vindkraftbolagen upptäckt att det blåser så bra på bergen runt om tack vare de första verken på Hunflen i Äppelbo.

– Det är med våra erfarenheter att satsa på klimatinvesteringar som vi kan hjälpas åt mellan länder i Europa. Vi vet, via våra skotska bankkontakter, att det finns intresse. Det

betyder också att vi kan öppna för nya influenser utifrån för att bygga nya lösningar, säger Gunnar Magnusson.

Han har redan börjat jobba för nya stora lösningar. Han ser möjligheter där andra ser gamla överväxta järnvägsspår.

– **Titta här, visar han** vid en övervuxen del av inlandsbanan. Här finns en framtidsmöjlighet. Den här banan är besiktigad och skottarnas bank kan det här med järnväg. De är intresserade av att vara med och köpa banan och se till att vi kan frakta söderut. Vi kan använda hamnen i Kristinehamn. Det finns riktiga möjligheter. Du ska veta att redan nu säger Green Cargo att de inte kan ta emot mer frakt via Västerdalbanan i Borlänge. De har fullt där. Då kan vi börja köra gods söderut via inlandsbanan.

Fast då kan inte arbetarekommunens ordförande, Näll Lassê Andersson, hålla sig längre. Socialdemokraterna i Vansbro hamnade i opposition efter förra valet och den styrande majoriteten med kristdemokrater vid makten har inte samma syn på att klimatfrågorna är av direkt betydelse för Vansbroborna.

– Du, i det här läget, när vi måste satsa på samarbete och framtid mer än någonsin, då vill de avskaffa kommunens EU-samordnare. De vänder ryggen åt framtiden, säger han.

Sen kör vi ner från Röbergets alla vindkraftverk och ser ett gäng älgar invid vägen och talar om vargarna som håller till på trakten och sen ser vi hur två av Västerdalälvens vattenkraftverk byggs om och ut.

Och sen går rälsbussen till Borlänge och lämnar Vansbro. En kommun där klimatfrågan fått många, i vart fall många socialdemokrater, att se europeiska möjligheter. ♦

Läs mer

www.s-info.se/region/default.asp?id=52
www.dalavind.se/APPELBOVIND/
www.vindstat.nu/

52 meter i diameter, snurrar uppe på berget

Foto: Jan Sparman

Kommunen, EU, världen och klimatet

Carin Jämtin är oppositionsborgarråd (s) i Stockholm. Och dessutom en av de två ordförandena för rådslagsgruppen om klimatet, styrelseledamot i ESP och fram till valet 2006 biståndsmminister.

Kommunen, EU, världen – och klimatet. Alltihop hakar i varandra. Klimatproblem kan bara lösas genom samarbete länderna mellan, och det måste i sin tur kopplas ihop med annat utvecklingsfrämjande internationellt samarbete. Och i slutändan är det ute i kommunerna som de internationella överenskommelserna ska omsättas i praktisk politik.

Fast vi har hanterat sambandet mellan EU-nivån och den nationella nivån dåligt, menar Carin Jämtin. Och det är egentligen förvånande:

– I Sverige har vi ju lång vana vid att driva politik på flera olika nivåer. Vi har den lokala nivån, den regionala och den nationella. Att det ibland blir spänningar mellan nivåerna oroar oss

– I Sverige är vi vana vid att driva politik på olika nivåer. Vi har den lokala nivån, den regionala och den nationella. Att det ibland blir spänningar mellan nivåerna oroar oss inte, för vi har lärt oss hur vi hanterar dem. Vi borde se på EU på samma sätt, säger Carin Jämtin.

inte, för vi har lärt oss hur vi hanterar dem. Vi borde se på EU på samma sätt.

EU spelar en tung roll just för klimatpolitiken. Som en sammanslutning av industriellt utvecklade länder kan EU direkt påverka utsläppen av växthusgaser genom de normer man själv beslutar om för sina medlemmar. Och EU kan vara en stark aktör i förhandlingar på global nivå.

Men det spelar också roll vad medlemsländerna gör på hemmaplan, nationellt och lokalt.

Det är på hemmaplan man skapar sig kunskaper och erfarenheter att bygga fungerande politik på. Och det är genom åtgärder här hemma vi bygger upp trovärdigheten i de krav vi ute i världen ställer på andra:

– Man kan inte vara bra borta, om man inte är bra hemma, säger Carin Jämtin med visst eftertryck.

Det handlar inte minst om legitimitet. Klimatkrisen gör det nödvändigt med förändringar i både produktion och konsumtion, och den som inte visar att man är beredd att ta sin del av ansvaret kan heller inte kräva det av andra.

Vilken är då den mest centrala klimatpolitiska frågan för EU i dag?

– Trafiken, svarar Carin Jämtin tveklöst.

– Utsläppen från biltrafiken måste ner rejält. Det handlar både om att ställa hårdare krav på biltillverkarna, att utveckla nya drivmedel och att bygga ut kollektivtrafiken.

Carin Jämtin möter den frågan både i ESP och som oppositionsledare i Stockholm.

ESP vill att utsläppen av växthusgaser inom EU år 2020 ska ligga 30 procent under 1994 års nivå.

Och i Stockholm kämpar den socialdemokratiska oppositionen mot moderaterna, som vill använda intäkterna från trängselavgifterna till att bygga fler motorleder i stället för till förbättringar i kollektivtrafiken.

Som sagt, det lokala och det globala hänger ihop.

Klimatkrisen kan drabba de fattiga länderna särskilt hårt, menar ESP, och därför måste frågor kring miljö- och energihushållning integreras i det ekonomiska utvecklingsarbetet. Men det motsatta gäller också: de fattiga ländernas rätt och möjlighet till utveckling måste integreras i miljöarbetet.

EU kan här spela en roll för dialogen mellan rika och fattiga länder:

– Det är klart att det finns kritik också mot

Det är svårt att vara solidarisk, om det rycker undan den egna tryggheten.

Många EU-medlemmar har ett mindre komplext förhållande till de fattiga länderna än vad USA har, och det underlättar samtalen.

Man kan inte vara bra borta, om man inte är bra hemma.

de europeiska länderna, men många EU-medlemmar har faktiskt ett mindre komplext förhållande till de fattiga länderna än vad USA har, och det underlättar samtalen säger Carin Jämtin.

Fast det finns protektionistiska drag, också bland de europeiska socialdemokraterna, som försvårar för den ”rättvisa handel” som ESP många gånger uttalat sig för. Men Carin Jämtin pekar på en förklaring, som återigen visar på sambandet mellan det lokala och det globala:

– I länder där de nationella välfärdssystemen är svagt utbyggda och arbetslöshet alltså betyder stora sociala problem är det inte konstigt om man vill skydda sina egna arbetsmarknader från konkurrens utifrån.

– Det är svårt att vara solidarisk, om det rycker undan den egna tryggheten, säger Carin Jämtin.

Rimliga och rättvisa villkor för arbetande människor i EU-länderna går alltså hand i hand med rimliga och rättvisa villkor för arbetare i de fattiga länderna. ♦

Läs mer

<http://manifesto2009.pes.org/en/eu-in-the-world/>

För ett socialt

LOs ordförande Wanja Lundby-Wedin är sedan maj 2007 även ordförande för hela Europafacket. 60 miljoner löntagare är medlemmar i de fackliga organisationer som är anslutna till Europafacket.

– Hur arbetsmarknaden och lönebildningen fungerar och hur starka de fackliga organisationerna är varierar väldigt mycket mellan länderna. Men när vi på Europafackets kongress satte våra prioriteringar så var vi överens. Vi har samma syn på vad som måste göras.

Både inom den fackliga rörelsen och bland politiker i de europeiska länderna vänder man sig alltmer till Sverige och de andra nordiska länderna som förebilder för hur samhällen kan fungera i en värld med snabba förändringar.

– Förlusten av gamla jobb innebär inte att hela tryggheten försvinner för löntagarna i Sverige. Att skapa stabila sociala system och att ha trygghet i omställningen var två av de viktigaste prioriteringarna på Europafackets kongress. Det kändes tydligt i det beslutet att Norden är en förebild. Det som också blivit tydligt senaste året med regeringen Reinfeldts politik är att vi aldrig kan ta tryggheten för givet. Därför är det viktigt att både skapa gemensamma lösningar på Europanivå och

– Ska vi förbättra villkoren för löntagarna i hela Europa måste vi vara många. Bland Europafackets mål finns därför att göra insatser för att få fler att bli medlemmar. Det är precis samma jobb som vi måste göra i Sverige. Det är inte så att vi i Sverige har alla goda exempel på hur man värvar medlemmar. Vi kan lära av varandra och resultatet blir att vi blir starkare tillsammans.

I de flesta av EU-länderna är staten inblandad i lönebildningen. En modell är att framförhandlade avtal görs allmängiltiga genom ett regeringsbeslut. En annan modell är att det är staten som ensidigt fastställer en minimilön. Sverige och Danmark är de två länder där arbetsmarknadens parter har störst inflytande då lönerna fastställs i kollektivavtal.

– Ytterligare en av Europafackets prioriteringar är att vi ska satsa på de lägsta lönerna – och det oberoende av om de är framförhandlade eller bestämda på annat sätt. I många länder betyder det alltså att man måste driva kampanjer för att få staten att inse att minimilönerna måste höjas.

Domen i Laval-fallet, som kom från EG-domstolen i december förra året, har fått stor uppmärksamhet. Svenskt Näringslivs Urban Bäckström var direkt ute och sa att nu kan inte facket använda strejkrätten för att tvinga fram svenska löner för utländska arbetare som är här och jobbar tillfälligt.

– Rätten att med stridsåtgärder hävda våra svenska kollektivavtal i Sverige har vi fortfarande kvar, säger Wanja Lundby-Wedin. Det som domstolen i praktiken anmärker på är vårt sätt att införa EUs lagstiftning. Det

är alltså svensk politik som kan avgöra våra möjligheter att hävda kollektivavtal i framtiden. Om inte regeringen förbättrar utstationeringslagen är talet om försvar för den svenska modellen bara tomt prat.

Det finns delar i domen som inte bara har betydelse för länder som är så starkt beroende av kollektivavtal som Sverige. Man kan säga att domstolen till viss del har omtolkat den syn som funnits sedan direktivet om utstationering kom till. Frågan är hur politikerna främst i Europaparlamentet ställer sig till att deras syn har omkullkastats av EG-domsto-

När man riskerar att förlora jobbet förlorar man också en stor del av sin trygghet. Man kan förstå att man försöker hänga sig kvar med alla medel om man går miste om sin avtalspension när man förlorar jobbet.

len. Facket vann en seger för nästan exakt ett år sedan när det gäller tjänstedirektivet. Den gången tillbakavisade parlamentet med bifall från Ministerrådet ett förslag om den så kallade ursprungslandsprincip när man utför tjänster i annat land.

– Principen om arbete i annat land har hela tiden varit att villkoren i arbetslandet ska gälla. Hur domstolen i en del av sitt resonemang kan hävda något annat är en gåta. Nu måste politikerna formulera om reglerna så att den princip som de har beslutat om också kan gälla efter en test i EG-domstolen.

I juni 2009 är det val till Europaparlamentet. Parlamentets inflytande har ökat vid de senaste förändringarna av EUs fördrag, så också i det förslag som behandlas av Sveriges riksdag under 2008.

– Direktiv som berör viktiga frågor på arbetsmarknaden och den övergripande synen på mänskliga rättigheter visar hur viktigt valet till Europaparlamentet blir, säger Wanja Lundby-Wedin.

De europeiska socialdemokraterna (ESP) har ett omfattande program för ett socialt Europa, en viktig del i det är förhållandena på arbetsplatserna och arbetsrätten. När man har valt ut fyra områden för sitt kommande valprogram var det naturligt för ESP att ta med det sociala Europa som en av dessa fyra delar.

– EU är faktiskt unikt. Det är den enda arena där självständiga stater fattar demokratiska beslut tillsammans. Då är det naturligtvis avgörande att alla är med och väljer sina representanter i parlamentet, avslutar Wanja Lundby-Wedin. ♦

Läs mer

www.lo.se
<http://manifesto2009.pes.org/en/new-social-europe>

Europa

skapa lösningar i kollektivavtal.

Generella trygghetssystem finns inte i alla länder. Ofta är trygghetssystemen kopplade till själva anställningen.

– När man riskerar att förlora jobbet förlorar man också en stor del av sin trygghet. Man kan förstå att man försöker hänga sig kvar med alla medel om man till exempel går miste om sin avtalspension om man förlorar jobbet.

Wanja Lundby-Wedin fortsätter med att knyta ihop arbetet för de fackliga frågorna i Sverige och i Europa.

Facklig kamp från Kronoberg till Estland

Det var inte så märkvärdigt när Peter Freij och hans kamrater i Kommunals kronobergsavdelning insåg att facklig kamp inte bara förs i Sverige.

– Vi såg att vi kunde hjälpa våra kamrater i Estland. När vi började samarbeta var det ont om bra avtal för brandmännen. Nu har deras månadslön fördubblats och det finns ett avtal för hela landet, säger han.

Peter Freij är sektionsordförande för Kommunals medlemmar i Ljungby. 2001 åkte han med när Kommunal ordnade en resa till Estland för att träffa deras fackliga motsvarigheter där.

Han mötte människor som, liksom han själv, brann för att driva fackliga frågor och få fram en utveckling som ger fler möjlighet att bygga välfärd. Han fick kontakt och tillsammans såg de möjligheter.

Sedan dess har resorna till Estland blivit fler och frekventa. Andra fackliga kamrater följer med och tillsammans stärks det fria fackliga arbetet i vårt grannland.

Som undersköterska och ambulanssjukvårdare mötte han stora möjligheter att vara med och bygga upp facket för brandmännen.

– Varje brandstation fick försöka göra sina egna uppgörelser med olika arbetsgivare. Månadslönen var ungefär 3 000 kronor och alla var tvungna att ha fler jobb för att klara sin försörjning. Jag mötte ett stort intresse för hur vi har jobbat för att få bättre villkor och bättre möjligheter att sköta sitt jobb i en bra räddningstjänst.

Peter Freij vände sig till Anders Altberg, nybliven klubbordförande för Kommunals medlemmar på Värends räddningstjänst i Växjö.

Anders Altberg.

Peter Freij.

– Jag ville att kamraterna i Estland skulle få direktkontakt med en kollega från oss. I maj 2005 åkte vi runt och träffade brandmän på olika brandkårer.

För Anders Altberg blev det en omtumlande resa. Han var ju ny i sin roll som klubbordförande och rejält nervös för vad han skulle säga till kollegorna i Estland.

När vi började samarbetet i Estland gick det inte att försörja sig som brandman. Nu är lönen över 6 000 kronor i månaden och de har ett riksavtal så att alla brandmän går under samma avtal. Att få vara med stärker också vårt arbete, vi ser vilken betydelse fackligt arbete har.

– Det tog väl en två-tre minuter, sen hade vi samtal som om det vore på min egen arbetsplats. Vi började prata material och tekniska detaljer och sen rullade det på. Vi pratade arbetsorganisation och de var mycket intresserade av hur vi kunde prata med chefer. Att chefer lyssnar till de anställda och deras synpunkter i det dagliga arbetet fick vi prata länge om.

Anders Altberg fick med sig många intryck.

– Jag förstod att de hade bra fordon men deras kommunikationsutrustning för samband var det äldsta jag sett. Det största minnet är ändå diskussionerna och det utbytet. Jag kände verkligen att vi var på samma nivå att vi kan hjälpa dem och att deras intryck och arbete stärker oss i Växjö också. Ju fler som kan jobba och få bättre avtal och villkor hjälper oss att fortsätta att jobba fackligt här.

Peter Freij och medlemmarna i hela Kommunals avdelning i Kronoberg har sett att det traditionella fackliga arbetet; att organisera medlemmar och försöka nå bättre avtal, ger verkliga resultat.

– När vi började vårt arbete tillsammans med Kalle Livemäki, som är förbundsordförande i Kommunals motsvarighet, Rotal, i Estland, gick det inte att försörja sig på jobbet som brandman. Nu är lönen över 6 000 kronor i månaden och just i dagarna har de fått ett riksavtal så att alla brandmän går under samma avtal. Bara att få vara med stärker ju också vårt arbete, vi ser vilken betydelse vanligt fackligt arbete har, säger han.

Egentligen är det ganska enkelt. Om fackligt aktiva kan stödja och hjälpa varandra över gränserna blir det bra. En facklig kamp tillsammans för bra villkor och rättvist fördelad välfärd ger så många fler chansen till ett bättre liv.

Foto: Jan Sparrman

– Det största minnet är diskussionerna. Jag kände verkligen att vi var på samma nivå, att vi kan hjälpa dem och att deras intryck och arbete stärker oss i Växjö också. Ju fler som kan jobba och få bättre avtal och villkor hjälper oss att fortsätta att jobba fackligt här, säger Anders Altberg.

När människor får det bättre ställt går det att skapa välfärd. Om den välfärden fördelas rättvist skapar den ännu mer välfärd till fler. Då växer människor och så växer tillväxten. När medmänniskor i andra EU-länder får det bättre blir det bättre för medborgarna i Sverige.

Peter Freij vill fortsätta arbetet. Han ser nya möjligheter och hoppas att Kommunal

centralt kan stödja avdelningens arbete även i fortsättningen.

– **Det finns mycket** fackligt arbete att göra inom värden. Att se hur fri facklig organisation skapar välfärd är alltid samma kick. Det är ju egentligen därför man håller på. När vi är bra på att organisera växer samhället, det ser vi direkt, säger Peter Freij och fortsätter:

– Brandmännen i Estland har ju inte haft några arbetsgivarorganisationer, inga riktiga motparter, men med vårt arbete växer också det fram. Samhället och medborgarna hamnar i en win-win situation.

– Snacka om påtaglig solidaritet. ♦

Läs mer

www.kommunal.se/index.cfm?n=1215&o=1239&c=62533

Nya värderingar i en g

– Integration är att klara av att ha ett samhälle där alla känner att de passar in. Politiken handlar om vilka förutsättningar vi kan skapa.

Det säger **Helén Pettersson**, socialdemokratisk riksdagsledamot från Umeå, som representerar det svenska partiet i nätverket som det europeiska socialdemokratiska partiet har i programarbetet för demokrati och mångfald.

I det svenska partiets rådslagsarbete är hon ansvarig för gruppen som diskuterar socialdemokratins värderingar i en gränslös värld.

Övriga medlemmar i gruppen är Abbas Zarrinpour, Inger Segelström, Morgan Johansson, Maryam Yazdanfar och Ulf Bjereld.

– För att vi socialdemokrater ska kunna vara trovärdiga i arbetet för en bra demokrati och mångfald krävs att vi har ett parti som speglar det samhälle som vi faktiskt har. Vårt parti ska företrädas av människor med många olika sorters bakgrund. Visst, vi har hunnit en bit på väg, men kan göra mycket mer, säger Helén Pettersson.

Foto: Jan Sparrman

Helén Pettersson representerar det svenska partiet i nätverket som det europeiska socialdemokratiska partiet har i programarbetet för demokrati och mångfald.

Klassfrågan funderar hon extra på. I Stockholm ser hon de ”moderata mönsterkommunerna” medvetet tvinga fram nya klassmotsättningar hos befolkningen.

De säljer ut folks hyreshus och när de bygger nytt blir det bara bostadsrätter för de redan välbeställda. Skolorna i hyreshusområden läggs ner så att de som bor där måste

Bättre europeiskt perspektiv

– Vi behöver en bättre gemensam flyktingpolitik i Europa. Vi måste bli fler som tar direkt ansvar för människor på flykt, säger **Anders Lago**.

Anders Lago är socialdemokratisk kommunstyrelseordförande i Södertälje kommun. En kommun dit många, många, människor som flyr från Irak kommer.

– Vi ska vara positiva mot människor som är på flykt. Men om inte fler länder blir lika positiva går det inte bra, säger han.

Södertälje är en växande kommun i Sverige. 20 procent av hela Sveriges nettoexport kommer härifrån. De två stora företagen

Anders Lago.

Scania och Astra-Zeneca bidrar till det. Men det kunnande som de båda företagen sprider skapar också andra nya företag och tillväxt. Under 2007 har Södertälje tagit emot 30 irakiska flyktingar i veckan. Så många väljer just Södertälje.

Men inte ens en så stor kommun som Södertälje, 82 000 invånare, klarar av så många flyktingar utan att det blir ansträngt och svårt. Kommunen brukar räkna med att ta emot 1 200 flyktingar per år och lika många till som kommer som anhöriga.

En socialdemokratisk kommunstyrelseordförande tar alltså upp flyktingmottagandet som den viktigaste frågan för södertäljebor när Europas socialdemokrater diskuterar demokrati och mångfald.

– **Vi måste få** ett bättre europeiskt perspektiv på frågan om migration. Nu finns principer och system för hur varor och tjänster ska fungera inom EU. Frågan om migration blir nog bara större och större, den är globaliseringens mänskliga ansikte, säger Anders Lago.

Han tycker att EU-länderna begränsat sig och han vill ha en öppnare syn där det finns en gemensam syn.

– Vi ska inte ha hårdare regler mot flyktinginvandring, nej. Istället måste vi hitta ett

gränslös värld

skicka iväg sina barn till olika privata friskolor.

– De bygger för segregation, de arbetar aktivt för att rasera och förstöra för dem som inte har samma möjligheter som de redan välbestämda. Vi socialdemokrater måste arbeta för bra bostadsområden som har bra skolor. Det vi ser så tydligt här runt omkring Stockholm skapar allt hårdare motsättningar i samhället, en perfekt grogrund för hel- och halvrasister, säger Helén Pettersson.

– Då kommer människor att söka enkla förklaringar. Men argument som ”de kommer hit och tar vår välfärd” visar att det handlar om klassamhället som visar upp sig. Vi måste kanske fundera mer över frågor som vem som får komma till tals? Vem får bestämma över mitt boende? Vilka möjligheter får vi?

Men frågorna om demokrati och mångfald bär också med sig andra frågor.

– Det går nog att säga att det är ett yvigt uppdrag. En av frågorna vi behöver diskutera är den om religion och politik, säger Helén Pettersson. ◆

”Religion är ofta en blind fläck i politiskt arbete. Vi har helt enkelt inte ansträngt oss nog mycket för att använda det kunnande som religionen representerar. Situationen i världen i dag gör att religiös kunskap är nödvändig. För att kunna ha en bra utrikespolitik krävs att vi förstår den dimensionen.”

”Fördomar måste mötas med en kombination av kunskap, personliga erfarenheter och självförtroende i en dialog. Det finns anledning för alla att bära med sig det gamla indianska talesättet som säger att man aldrig ska döma en medmänniska förrän du har gått i hans mockasiner under två månvarvs tid.”

Anna Lindh tar upp frågan om religion och politik i ett tal i september 1999.

”Något som vi i arbetarrörelsen behöver bli bättre på är att få med mer av

mening och mål, mer av värderingar som kan bäras av människorna i samhället, något som man känner sig direkt delaktig i. Utmaningen för dem som skapar politiken är också att förmå bära den enande kraften i tron och därmed minska trons risk att splittra. Det minsta vi kan göra är att se andliga frågor som ett ämne värt att studera närmare.”

Religion och politik var även en av frågorna Mona Sahlin pratade om vid internationella Anna Lindh-seminariet på Bommersvik i oktober 2007.

Läs mer

<http://manifesto2009.pes.org/en/european-democracy-and-diversity>

på frågan om migration

system där fler är med och tar emot människor med skyddsbehov. Där ser jag en klar socialdemokratisk uppgift för oss i Europa. I dag är det människor med mest i plånboken som köper sig fram och vår uppgift måste alltid vara rättvisans och solidaritetens. Människor ska hjälpas åt på lika villkor. Där har vi vår europeiska uppgift som socialdemokrater.

Anders Lago vill se en europeisk socialdemokratisk diskussion om hur man ska ordna en bättre flyktningmottagning.

Trots att det är uppgjort att det är det första landet som prövar asylens ser han inte att den överenskommelsen fungerar. Sverige har generösa villkor, och vill ha det, eftersom

Frågan om migration är globaliseringens mänskliga ansikte.

tuffare villkor ofta leder till att människors behov av försörjning och trygghet utnyttjas hårt. Människor blir utnyttjade enbart som arbetskraft och tvingas hem när de förbrukats eller ersätts av dem som kan ta ännu lägre betalt och acceptera ännu sämre villkor.

Människor måste få börja på nytt med hela sin familj och ges ordentliga chanser. Det finns positiva effekter som skapar framtidstro och utveckling, det som kallas dynamiska effekter.

– Det blir alltmer naturligt att inte bo hela sitt liv i samma land. För hundra år sedan valde många svenskar att bosätta sig på andra sidan Atlanten där de välkomnades med att ofta få arbeta hårt för att hitta en draglig tillvaro. Med många nya människor växer ett samhälle. I flera europeiska länder sjunker födelsetalen drastiskt under kommande år. Vi behöver nya människor som är beredda att jobba för sin och sina familjers framtid, säger Anders Lago. ◆

Världens ände finns i EU

I den lilla sörmlandsidyllen Trosa, världens ände vid Östersjöns kant, sätter man stort hopp till EU. En decemberkväll ihop med Trosas socialdemokratiska EU-aktivister ger besked: Tack vare EU-samarbetet kan Östersjön – och Trosas framtid! – räddas.

Greger Tidlund är inte bara Trosas oppositionsråd och en av kommunens politiska profiler, han är också EU-positiv eldsjäl i Sörmlands s-distrikt.

– Vi i Sörmland har satsat på modellen "lärspar-res" vilket innebär att vi först pluggar EU-frågor i studiecirkel samtidigt som vi sparar till en kommande Europa- resa, förklarar Greger Tidlund. Själv leder han en cirkel i hemkommunen, men resorna har man ihop från hela partidistriktet.

Greger Tidlund Lars Bäck är med i Trosas EU-cirkel. Till vardags är han lärare på Stensunds folkhögskola, vackert belägen vid Gälöfjärden, en plats att bli påmind om vilka värden som står på spel när Östersjön drabbas av miljöförstöring, vare sig det gäller fiskdöd eller algblooming.

– Mina föräldrar var väldigt engagerade i EU-frågor, också sent i livet, och till slut smittade det väl av sig också på mig. När jag började se och förstå sambandet mellan behovet av att rädda Östersjön och vad EU skulle kunna göra var steget inte så värst långt att gå med i cirkeln. Den har ju kommit att bli mycket just en miljöcirkel där vi pratat, inte bara om EU, utan även om vad vi kan göra på vår nivå i kommunen, inte minst i samarbete med skärgårdsbefolkningen, säger Lars Bäck.

Trosas EU-cirkel har blivit mycket en miljöcirkel där de pratat, inte bara om EU, utan även om vad de kan göra i kommunen.

– Vår sörmländska EU-studiesatsning, berättar Greger Tidlund, började med att distriktet drog samman oss till en gemensam upptakt i Flen där EU-parlamentarikern Åsa Westlund medverkade, varefter vi körde vidare i cirkelform ute i arbetarekommunerna. Dessutom for vi till Stockholm på studieresa. Där hade vi tänkt besöka EUs representationskontor. Tji fick vi, man tog inte emot kvällsbesök! Så vi fick nöja oss med en träff på partihögkvarteret på Sveavägen 68. Fast det var ändå mycket bra, vi blev gediget informerade av ESP-aktivisten Eric Sundström (Aktuellt i Politikens chefredaktör) och av den förra regeringens mest erfarna EU-förhandlare, statssekreteraren Lars Danielsson.

– Det är rätt enormt att sitta där i Europaparlamentets sessionssal i Strasbourg och se hur företrädare för 27 EU-länder tillsammans diskuterade och fattade beslut om Europas framtid, säger Claes Hedlund, en av de tiotal Trosa-bor i den 42 sörmlänningar stora

studiegrupp, som i september i följ tog charterflyget ner till Frankfurt och buss vidare till parlamentets officiella hemvist.

Fyratusen kronor var spenderade deltagarna och fick för det ett späckat och spännande program i Strasbourg.

Rigmor Breidemalm sammanfattar sin upplevelse:

– Det är något helt annat än när man ser på TV det som sker i EU. På plats får man en större förståelse för vad EU egentligen är och åstadkommer, inte minst den fredstanke som genomsyrar hela unionens arbete.

– Vi har en het önskan om att kunna ordna en jättekonferens med samtliga berörda kommuner runt Östersjön för att försöka komma överens om vad vi kan göra tillsammans, och var och en för sig, för att rädda vårt hav, säger Greger Tidlund och pekar därmed ut en av sina fortsatta arbetsuppgifter, både i sin egenskap av sörmländsk socialdemokratisk EU-aktivist och i sin roll som oppositionsråd i Trosa. ♦

Läs mer

www.s-info.se/page/view_documents.asp?id=1727&document=5895 (om "lärspar-res")

Fem s i EU-parlamentet

svarar på fyra frågor om Europa-politiken i 2009 års val

Hur kan EU bidra till att klara klimatkrisen?

Inger Segelström

Mer ros mindre ris. Gör EU-bilisten till världens mest kreativa transport-miljö-krislösare.

Vilka är de två viktigaste svenska frågorna för dig inför europaparlamentsvalet 2009?

Människan före marknaden för jobben, och mot alla former av diskriminering, brottslighet och förföljelse.

Hotar EU den svenska modellen efter utgången av Vaxholmsmållet?

Domen slog fast rätten att vidta fackliga stridsåtgärder och skydd mot social dumping och gäller för gränsöverskridande fall. Regeringen måste nu agera nationellt för de svenska kollektivavtalen och den nordiska modellen.

Hur ska du locka fler väljare i valet 2009?

Tydligare visa att det gör skillnad om höger eller vänster styr i EU, precis som i Sverige; för utvidgningen, jämställdheten samt ett öppnare rättvisare Europa för alla.

Jan Andersson

EU satte i våras upp ambitiösa mål för att lösa klimatkrisen genom minskade koldioxidutsläpp och satsning på förnybar energi. Dags att genomföra åtgärdsprogram på EU- och medlemslandsnivå för att leva upp till dessa mål.

Klimatfrågan och fler och bättre jobb i Europa med god trygghet för löntagarna.

Nej, inte om vi vidtar nödvändiga åtgärder i Sverige och på EU-nivå. Det som oroar mig är emellertid att den borgerliga regeringen inte verkar vilja ta nödvändiga initiativ i frågan.

Genom att valrörelsen handlar om viktiga sakfrågor såsom klimatfrågan, arbetstagarnas rättigheter och kampen mot människo- och droghandel. Dessa frågor har ett tydligt höger-vänster perspektiv.

Anna Hedh

Klimatkrisen och miljön är frågor anpassade för EU-samarbete. Tillsammans står vi starka och kan trycka på den övriga världen. Men det är viktigt att vi ser till att Europa blir vänsterstyrt igen så att vi blir starkare mot industrin.

Klimatet och miljön och hur vi i Sverige ska kunna bevara vår arbetsrätt och kollektivavtalsmodell, hur vi får ett mer socialt Europa. Tyvärr blir det inte möjligt att diskutera EU-fördraget eftersom det beslutet förmodligen tas innan valrörelsen börjar.

Ja. Jag är rädd för att svenska arbetsmodellen är hotad och att vi också riskerar social dumping. Vaxholmssdomen går på tvärs mot både rättighetsstadgan och tjänstedirektivet och jag är övertygad om att EU-fördragen inte garanterar konflikträtten.

Vi måste bli bättre på att förklara för människor att EU påverkar vår vardag så mycket som det gör, att EU handlar om höger och vänster och att vi socialdemokrater faktiskt är i opposition också i EU.

Åsa Westlund

EU ska gå före och minska sina egna utsläpp samtidigt som vi tillsammans ska ställa krav som utvecklar miljövänlig och konkurrenskraftig teknik i Europa.

För mig som under denna period suttit i parlamentets miljöutskott är självklart miljön och särskilt klimatet en mycket viktig fråga. Den andra frågan är hur vi får fler jobb i Europa.

Det finns all anledning att vara orolig, särskilt som den svenska regeringen verkar helt handlingsförlamad i frågan. Domen får inte bli en smygväg för högern att sänka löner och minska tryggheten.

Genom att visa att valet är avgörande för vilket EU vi ska få. Högerpolitik i EU skadar löntagare i Sverige på samma sätt högerpolitik i Sverige skadar löntagare i Europa. En röst på s i EU är också en röst mot den borgerliga regeringens politik i Sverige.

Göran Färm

På flera sätt: Bland annat genom att driva tuffa krav i förhandlingarna om en fortsättning på Kyoto-avtalet, att effektivisera handeln med utsläppsrätter, att lagstifta om tuffare krav på näringslivet, till exempel på bilindustrin när det gäller utsläpp.

Att slåss för en väl fungerande europeisk arbetsmarknad, där den nordiska modellen som bygger på hög sysselsättning och starka löntagare, kan bevaras och utvecklas. Att slåss mot högerextremism och främlingsfientlighet i Europa.

Nej, men domen gör det krångligare att skydda den. Det verkar inte finnas något i domen som vi inte kan rätta till genom ändringar i vår egen lagstiftning. Nu är det frågan om den borgerliga regeringen är beredd att stå för sitt stöd till facket och kollektivavtalen.

Genom att lyfta fram avgörande frågor som jobben, löntagarnas rättigheter, klimatpolitiken och kampen mot högerextremismen. Och så planerar jag för en betydligt aktivare personkampanj.

Fyra rådslag i ESP

I inte mindre än 27 länder i Europa arbetar just nu aktiva socialdemokrater i ett gemensamt samråd för att foga samman ett europeiskt valmanifest till 2009 års val i Europaparlamentet.

Arbetet leds av Europeiska Socialdemokraters Parti, ESP, vars ordförande, den förre danske partiordföranden Poul Nyrup Rasmussen, tog initiativet till partirådslaget. Det är första gången som manifestmakandet görs så här omfattande. I tidigare EU-val har man nöjt sig med ett enklare dokument utan djupare förankring ute bland de enskilda parti-medlemmarna.

ESP-kansliet i Bryssel har förberett detta rådslag genom att producera diskussionsunderlag på fyra stora politikområden:

- Rädda vår planet, om miljö och klimat.
- Nytt socialt Europa, om välfärds- och jobbpolitik.
- Demokrati och mångfald, om den europeiska demokratin och den kulturella mångfalden.
- Europa i världen, om EUs roll globalt.

Utifrån bakgrundsbeskrivningar framtagna av ESP i Bryssel får s-medlemmarna i de 27 EU-länderna besvara en mängd frågor på de fyra områdena och komma med förslag till hur det nya europeiska s-manifestet ska se ut. Deltagandet bygger på att man främst använder internet som informationskanal, via hemsidan, <http://manifesto2009.pes.org/>.

Där kan man registrera sig som ESP-aktivist, enda villkoret är att man redan är medlem i något av ESPs medlemspartier inom EU. Men man kan nöja sig med att delta som "gäst" och då krävs förstås inte att man är partiorganiserad.

Poul Nyrup Rasmussen är ordförande i ESP, som erbjuder sina medlemmar att vara med om att utforma politiken inför nästa års EU-val. Här talar han på EUs toppmöte i Berlin mars 2007 när EU firade 50 år.

I miljö- och klimatrådslaget lyder första frågan: Vilka prioriteringar och strategier bör EU ta fram för hållbar utveckling och bekämpning av den globala uppvärmningen under perioden 2009–2014?

I delen som handlar om nytt socialt Europa finns dessa frågor: Bör offentliga tjänster skyddas mot liberalisering enligt bestämmelser för den gemensamma marknaden? Om svaret är ja, vilka offentliga tjänster? Vilka prioriteringar och strategier bör EU utveckla inom området invandring och integration av

invandrare? Vad bör EUs budget användas till?

Om demokrati och mångfald ställs följande frågor: Hur ska den europeiska demokratin stärkas? Hur kan de europeiska medborgarnas deltagande i och förståelse för den europeiska politiken förbättras? Hur kan EU bättre avspeglar mångfalden i Europa? Hur kan EU bidra ytterligare för att bekämpa diskriminering?

Och på området om EU i världen vill ESP ha svar på följande: Vilken typ av reformering av FN bör EU föreslå? Hur bör EU samarbeta med NATO? Hur kan vi få en säker energiförsörjning och ta itu med höga energipriser i utvecklingsländerna?

Hemsidan de s-aktiva i 27 länder använder som mötesplats för att skapa ett valmanifest inför 2009 års EU-val.

ESP-rådslaget pågår fram till juni 2008, därefter ska styrelsen för ESP skriva samman ett förslag till valmanifest, som i november antas på en kongress med ombud från samtliga medlemsländer. Det är det valprogrammet hela Europas socialdemokrati sedan lyfter fram inför valet i juni 2009 då 785 ledamöter (varav 19 i Sverige) ska väljas. För närvarande har 215 socialdemokrater, varav fem svenskar, plats i EU-parlamentet. ♦

Aktivisten i Delsbo

Vintermörkret är som djupast och de låga grå molnen ligger still över Dellensjöarna. Lena Lindberg sitter med kaffekoppen i köket i Delsbo. Hon får frågan vilken fråga hon är extra engagerad i.

– Krig och fred, allt påverkas av det, säger hon.

Det är lätt att ta sig till Delsbo. Tåg till Hudiksvall och sedan buss. Jo, bussavgången passar till tåget. Busschauffören har radion inställd på P4 Gävleborg och Jerry Williams sjunger Ted Ströms "Vintersaga".

I Forsabygden lyser några julljusstakar upp husen. I Södra Sannäs har flisbilens chaufför stannat på parkeringen, kanske var det dags för kaffe. När bussen stannar på torget i Delsbo är känslan av Sverige påtaglig.

Lena Lindberg har sitt hjärta i Sverige, här i Delsbo, några hundra meter ovanför stranden. En gård som familjen köpte för ett kvartsekel sedan. Ett timmerhus med stort kök, en loge och några små uthus.

Större delen av sitt vuxna liv har hon arbetat på helt andra platser i världen. Benin, Vietnam, Nigeria, Sudan, New York i USA, Sahelländerna i Västafrika, Kina och Pakistan. Arbetsgivaren har i regel varit FN. För två år sen fick hon pension och då blev det Delsbo, Hälsingland, Sverige på heltid.

– Krig och fred, säger hon vid köksbordet.

Den största frågan. Frågan som har direkt påverkan för barnen och mödrarna i Sudan, för välfärden i de nya EU-länderna, för ungdomarna i Hudiksvall. Hon har sett skillnaden på krig och fred med egna ögon.

– Jag var i Pakistan och påmindes om hur USA beväpnade talibanerna under terrorbalansens dagar. Nu, 25 år senare, bombar USA talibanerna och Afghanistan "tillbaka till stenåldern", säger Lena Lindberg.

Ofred har mycket med hur de ekonomiska förhållandena är. Om att det måste finnas en möjlighet för människor att påverka sin vardag så

att de kan leva. Lena Lindberg i Hudiksvall och på ESP-mötet i Bulgarien. värdiga liv. Om

rättvisa. Om att ha tillit till varandra.

– Det räknas hur vi betar oss i världen. USA har världen i ett järngrepp, de har 725 militärbaser på jorden. Europa protesterar väldigt sällan mot det.

Den som varit aktiv och försökt att påverka politiken i världen direkt i FNs program mot fattigdom och nu gått pension kanske skulle dra sig tillbaka. Det gäller inte för Lena Lindberg. Hon är relativt nybliven ordförande i Hudiksvalls arbetarkommun, har lokala politiska uppdrag och hon har engagerat sig i programarbetet för de europeiska socialdemokraterna inför europaparlamentsvalet 2009.

Nyligen upptäckte hon att socialdemokrater som vill vara med och studera och påverka politiken för de europeiska socialdemokraterna är välkomna att personligen infinna sig på deras möten och kongresser. Hon anmälde sitt intresse via hemsidan och åkte till novembermötet i den bulgariska huvudstaden Sofia.

– Det finns en utmaning för den socialdemokratiske framtiden i engagemanget i europapolitiken. Hittills är vi väl två i Hudiksvall som uttalar oss om de frågorna på våra möten. Men just detta ointresse är utmaningen.

– Att rösta socialdemokratiskt i europavalet, och få många fler att göra det, är att göra något positivt och livsviktigt om vi vill se ett stabilt Europa som verkar för en hållbar global utveckling. Det är en fråga för våra ungdomar och därför en fråga för oss alla. Ungdomar gillar inte domedag och hotbilder. De behöver känna inspiration. Där kan vi visa att det här kan Europa och vi skapa.

Just ungdomarnas situation berör henne starkt i det Sverige hon nu lär känna på nytt. I Hudiksvalls kommun ser hon för många ungdomar som hänger och blir deppiga.

– I Västafrika hänger inte din status på om du har jobb eller inte. Där beror det på vem du är, vilken roll du har i din familj och släkt. I Sverige hänger allt på vilket jobb man har. Den som inget har stämplas som nolla. Överallt matas den bilden in. Alla måste vara på topp jämt annars är du en förlorare. Det gör att många

ungdomar går omkring med en konstant rädsla. De vågar inte visa sina kvalitéer och delta i det offentliga livet i samhället.

– Det är hemsamt att se hur många som går och mår dåligt. Det måste vi ändra på. Varför skulle inte ett mer öppet förhållande till Europa kunna vara en del av den politiken? Det handlar om att uppmuntra, visa tilltro och ge möjligheter. Om att de själva upptäcker sin egen kraft. Om att ungdomarna upptäcker det nya Europa som är deras!

Ute är det lika grått som förut men inne i köket i Delsbo börjar idéernas lågor lysa.

– SSU i Hudiksvall engagerar sig i klimatfrågan. Den går inte att angripa utan ett globalt perspektiv och EU kan visa vägen. Varför skulle det inte kunna gå att locka nya aktiva och få fart på ungdomarna? Vi kan plocka ner hela frågan till Delsbo, till vår verklighet, säger hon.

Det är nog så det är. Allt kokar ner till möten mellan människor, till delande av erfarenheter, till sökande av nya lösningar. Tillsammans.

– Politiken är den personliga känslan mellan människor. När vi når dit förändrar vi. Det gäller i Västafrika, det gäller i Kina, det gäller i Delsbo. Jag tror på fler aktivister i ESP. Där ska vi nu bland annat agera för att tämja internationella finansierares spekulationsvansinne i detta "girighetens tidevarv". ♦

LENA LINDBERG, 59 år

Aktuell som: Socialdemokratisk aktivist i Europa.

Familj: Man, två barn, ett barnbarn.

Bor: Gård i Delsbo, Hudiksvall.

Varifrån: Född i Norrköping, uppväxt i Broby i Skåne.

Lunds universitet med fil kand 1970. Praktiserade på Sida i Stockholm. Jobb i olika länder inom FNs biståndsprogram till pension för två år sedan.

Författare: Wole Soyinka, nobelpristagare från Nigeria.

Film: "Bamako", från Mali av Abderrahmane Sissako.

Gör när jag är ledig: Sysslar med politik.

Så långt norrut i Sverige har jag varit: Abisko. Jag var liten, bröt benet och hamnade på lasarettet i Kiruna.

Så långt söderut i Sverige: Ystad.

Läs mer

www.nyrup.dk www.pes.org
www.socialdemokraterna.se

Tankesmedja mitt i debatten

Arbetarrörelsens Tankesmedja startades 2006 av LO, Socialdemokraterna och ABF. Tankesmedjans uppdrag är att på olika sätt stimulera debatten om uppgifter och utmaningar för arbetarrörelsen. Debatt ska föras självständigt och värderingarna om frihet och jämlikhet ska hävdas med utgångspunkt i sakliga analyser av utvecklingen.

- *Tankesmedjan*
 - Genomför seminarier och föreläsningar.
 - Medverkar i andras arrangemang.
 - Driver utredningsarbeten som resulterar i rapporter och böcker.
 - Initierar skrivandet av akademiska uppsatser i angelägna ämnen.
 - Deltar i den offentliga samhällsdebatten.
- *Tankesmedjans hittills prioriterade områden:*
Arbetsmarknad, Skola, Miljö & klimat, Europa & EU, Skatter, Politik & marknad, Klass & kön, Ideologi.
- *Utgivna rapporter/böcker/skrifter:*
 - Ojämlighetens Pris**
Rapport: Anne-Marie Lindgren, 2006.
 - Var går vägen till det gröna folkhemmet?**
Rapport: Mathias Tofvesson, 2007.
 - A-kassan**
Rapport: Marika Lindgren Åsbrink, 2007.
 - Skatterna**
Rapport: Magdalena Andersson och Jan Larsson 2007.
 - Vårdnadsbidraget**
Rapport: Åsa Nelander, 2007.
 - Dagens Europa nr 1**
Kunskaps-tidning, 2007.
 - Vad är socialdemokrati?**
Bok: Ingvar Carlsson och Anne-Marie Lindgren, 2007.
 - Systrar, Kamrater!**
Bok: Anne-Marie Lindgren och Marika Lindgren Åsbrink, 2007.
- *Kommande rapporter 2008:*
Politik och marknad, Framtidens skattepolitik, Internationell miljöpolitik och Arbetsmarknadspolitik.

Dagens Europa nr 1 gavs ut i mars 2007.

www.arbetarrollenstankesmedja.se

info@ts.lo.se • Barnhusgatan 16, 3 tr, 111 23 Stockholm • 08-796 26 00

Studiehandledning till Dagens Europa

Precis som till det förra numret av Dagens Europa producerar ABF en särskild studiehandledning till denna utgåva av kunskaps-tidningen om EU.

Studiehandledningen går att hämta hem som PDF-fil på dessa hemsidor:

www.socialdemokraterna.se

www.abf.se

www.lo.se

www.arbetarrollenstankesmedja.se

Tryckta versioner av både tidningen och studiehandledningen kan beställas från socialdemokraternas EU-regionombudsmän (se sidan 23).

Europa- kalendarium

2008

1 januari: Slovenien ordförandeland i EU.

18-19 februari: Europaparlamentet session.

4-5 mars: Europafackets styrelse.

13 mars: Europaparlamentet session.

13-14 mars: EU-toppmöte. (EU-ländernas stats- och regeringschefer möts).

21-24 april: Europaparlamentet session.

7-8 maj: Europaparlamentet session.

1 juni: ESPs rådslag om europeiskt socialdemokratisk valmanifest inför EU-parlamentsvalet 2009 avslutas.

4-5 juni: Europaparlamentet session.

16-19 juni: Europaparlamentet session.

19-20 juni: EU-toppmöte.

24-25 juni: Europafackets styrelse.

1 juli: Frankrike ordförandeland i EU.

7-10 juli: Europaparlamentet session.

November: ESPs minikongress fastställer den europeiska socialdemokraternas valmanifest inför EU-valet 2009.

2009

1 januari: Tjeckien ordförandeland i EU. Slovakien går över till euro.

9 juni: Val till Europaparlamentet i de 27 medlemsländerna.

1 juli: Sverige ordförandeland i EU.

2010

1 januari: Spanien ordförandeland i EU.

1 juli: Belgien ordförandeland i EU.

Kansliet för de svenska socialdemokraterna i Europaparlamentet

Svenska Socialdemokrater i Europaparlamentet
ASP 14G 302
Rue Wiertz, 1047 Bryssel, Belgien

Paula Burrau

Paula Burrau

Kansli- och presschef
E-post: pse.delegationsv@europarl.europa.eu
Telefon: +32 2 283 71 99
Mobil: +32 476 90 91 57

Eva-Lena Kapanen

Informatör, brevsvar, webbredaktör, press
E-post: evalena.kapanen@europarl.europa.eu
Telefon: +32 2 284 67 62
Mobil: +32 477 46 87 53
Fax: +32 2 284 95 27

Lisbeth Kleczewski

Ekonomiansvarig
E-post: lisbeth.kleczewski@europarl.europa.eu
Telefon: +32 2 284 15 38
Mobil: +32 478 20 97 79
Fax: +32 2 284 91 99

Helena Strandberg Luthi

Administrativ assistent, besöksansvarig
E-post: asa.westlund-assistant2@europarl.europa.eu
Telefon: +32 2 283 75 86
Mobil: +32 478 20 63 33
Fax: +32 2 284 95 86

Alexandra Sannestedt

Politiskt sakkunnig
E-post: inger.segelstrom-assistant@europarl.europa.eu
Telefon: +32 2 284 71 99
Mobil: +32 478 20 74 71
Fax: +32 2 284 91 99

Johan Danielsson

Politiskt sakkunnig
E-post: jan.andersson-assistant@europarl.europa.eu
Telefon: +32 2 284 75 54
Mobil: +32 478 47 01 68
Fax: +32 2 284 95 54

Anna Bergström de Sousa Pinto

Politiskt sakkunnig
E-post: goran.farm-assistant@europarl.europa.eu
Telefon: +32 2 284 72 62
Mobil: +32 478 44 09 48
Fax: +32 2 284 92 62

Henrik Gustafsson

Politiskt sakkunnig
E-post: asa.westlund-assistant@europarl.europa.eu
Telefon: +32 2 284 75 86
Mobil: +32 475 75 39 52
Fax: +32 2 284 95 86

Robert Casinge

Politiskt sakkunnig
E-post: anna.hedh-assistant@europarl.europa.eu
Telefon: +32 2 284 75 27
Mobil: +32 478 20 74 69
Fax: +32 2 284 9527

Socialdemokraternas regionala EU-ombudsmän

Norra skogslännen (Jämtland, Västerbotten, Väster-norrland och Norrbotten)

Inga Britt Bergmark
E-post: i.bergmark@norrboten.sap.se
Telefon: 0920-103 10
Fax: 0920-946 70

Södra skogslännen (Dalarna, Värmlands län och Gävleborg)

Eric Clifford
E-post: eric@varmland.sap.se
Telefon: 054-17 57 01
Fax: 054-18 26 70

Mälardalsregionen (Uppsala län, Östergötland, Sörmland, Västmanland och Örebro län)

Lars Johansson
E-post: lars@ostergotland.sap.se
Telefon: 011-28 59 64
Fax: 011-28 59 59

Stockholms arbetarekommun (Stockholms stad)

Tina Wedin
E-post: tina.wedin@stockholm.sap.se
Telefon: 08-791 11 15
Fax: 08-791 11 11

Stockholms län (Partidistriktet Stockholms län)

Jonas Nygren
E-post: jonas.nygren@enet.sap.se
Telefon: 08-791 11 96
Fax: 08-20 70 85

Västerverige (Göteborg, Bohuslän, Norra Älvsborg, Södra Älvsborg, Skaraborg och Halland)

Kent Kling
E-post: kent.kling@skaraborg.sap.se
Telefon: 0500-48 46 45
Fax: 0500-48 56 55

Sydsverige (Skåne, Blekinge, Kronoberg, Kalmar län och Jönköpings län)

Marianne Dahlberg
E-post: maia@socialdemokraterna.nu
Telefon: 0480-45 84 05
Fax: 0480-45 84 89

Peter Öhman

EU-ansvarig funktionär socialdemokratiska partistyrelsen

Peter Öhman
E-post: peter.ohman@sap.se
Telefon: 08- 08-700 26 08

EU-ansvarig funktionär LO

Lars Nyberg
E-post: lars.nyberg@lo.se
Telefon: 08-796 25 00

Lars Nyberg

Anders Selin

EU-ansvarig funktionär ABF

Anders Selin
E-post: anders.selin@abf.se
Telefon: 08-613 50 37

Socialdemokraterna i riksdagens EU-nämnd

Susanne Eberstein
vice ordförande
E-post: susanne.eberstein@riksdagen.se
Telefon: 08-786 43 03

Susanne Eberstein

Sonja Karlsson

E-post: sonja.karlsson@riksdagen.se
Telefon: 08-786 47 29

Maryam Yazdanfar

E-post: maryam.yazdanfar@riksdagen.se
Telefon: 08-786 64 21

Billy Gustafsson

E-post: billy.gustafsson@riksdagen.se
Telefon: 08-786 47 18

Carina Ohlsson

E-post: carina.ohlsson@riksdagen.se
Telefon: 08-786 42 96

Kenneth G Forslund

E-post: kenneth.g.forslund@riksdagen.se
Telefon: 08-786 43 57

Europa är den mark vi själva vandrar på

Det går att göra mer. Ann Linde vill alltid göra mer. Mer för mänskorna. Mer för att bygga demokrati. Mer för att skapa rättvisa. – Tänk att det går att göra så mycket tillsammans och att det är för få som inser det, säger hon.

En bra dag på jobbet är hon utomlands. Hon har mer än 90 resdagar under ett arbetsår. Det lyser ur ögonen av lust till jobbet när hon berättar om resandet. Resor hon gör på uppdrag av det socialdemokratiska partiet i Sverige. Hon är internationell sekreterare på partikansliet på Sveavägen 68 i Stockholm.

När intervjun görs i december 2007 ska hon först åka till Moskva för att kolla läget efter Putins stora vinstval. Några dagar senare går resan till Sydafrika där regeringspartiet ANC ska ha den kongress som väntas få stor betydelse för framtiden i hela landet. På nyåret 2008 väntar en lång resa i Indien.

– Vi inom socialdemokratin skulle kunna ta mycket större och bättre beslut om vi hade en större internationell dimension i vardagspolitiken. Då skulle vi hitta mer rätt i de stora framtidsfrågorna som avgör vardagen för människorna.

Hon har redan sett att en annan del av världen har fått den insikten.

– Det är kapitalet. Vi socialdemokrater har inte hängt med. Vi kan göra så mycket mer. Den internationella dimensionen är en stor potential i politiken och den utnyttjas inte av partier och fackföreningar.

– Den internationella dimensionen kräver samarbete och kompromisser och förmåga att se nya, andra sidor. Här ligger vi efter kapitalet.

Socialdemokratin är just nu ingen framgångssaga inom EU. EU styrs av regeringar som har andra ideal.

– Ja, det är bedrövligt. Men det måste vi orka förändra. Det ska vi göra med ännu mer aktiv rättvisepolitik inom den gemensamma europeiska socialdemokratiska rörelsen. Vi har ett socialdemokratiskt parti för hela EU

Foto: Ulla Richter

– Europa är inget som är långt borta, det är marken vi går på, säger Ann Linde.

och nu ska vi ta fram ett nytt program. För alla väljare i hela Europa måste vi visa att vardagsfrågorna bara kan lösas gemensamt och rättvist.

– Att ha jobb, en bra omsorg, äldreboenden, bra sjukvård för alla, rätt till bra mat och bra boende är vår politik. Det gäller i vilket land som helst, även inom Europa.

Själv mötte hon den internationella dimension i sitt första engagemang i elevorganisationen Seco när hon gick i gymnasiet. Via operation dagsverke mötte hon ungdomar i andra länder och såg möjligheterna. Hon är inte så lite otålig med upplevelsen att fler, inte minst socialdemokrater, borde upptäcka de nya möjligheterna i sin egen vardagspolitik genom att våga se över gränser.

– Vi måste inse att Europa är vi. Europa är vårt val av arena, det är inget som är långt borta, det är marken vi går på. Där har vi socialdemokrater inte lyckats hittills. Folk har inte trott på det, fastän det är sant.

Det är den praktiska politiken som bygger den stora politiken.

– I förra veckan hade vi 25 palestinier från

vår systerorganisation Fatah i Sverige. Vi ordnade möten i partidistriktet och hade specialutbildning i hur man ordnar kongress och har valarbete. Fatah har inte haft kongress på 18 år. Utan detta praktiska arbete minskar förutsättningarna att få till lösningar.

Klimatfrågan är för henne den viktigaste frågan att driva i Europa. Tätt följd av handelsfrågorna.

– EU har väldigt mycket kvar att göra där. Det finns för många och för höga murar mot de fattiga länderna. Att ändra handelspolitiken betyder mer än all biståndspolitik. Så fort något land utanför EU försöker skriva handelsavtal och ta ner tullgränserna kommer det ena landet efter det andra inom EU och vill stoppa det.

– Hon minns hur EU gjorde Nelson Mandela besviken i den här frågan. Sydafrika försökte få bort tullarna på sherry, portvin och blommor, men se det gick inte.

Hon ser två grupper när hon får frågan om var det största intresset för de här frågorna bland socialdemokraterna i Sverige

– Den ena; människor som jobbar inom industrin. Deras vardag är det europeiska samarbetet, konkurrensen, lagar och handelsregler. Om de inte hänger med går ordern någon annanstans. Att hänga med i världen utanför är en baskungskap för deras arbetsplats.

– Den andra; ungdomarna. Där finns ett stort internationellt intresse, där finns utvecklingen för Sverige. Jag ser det både i SSU och i det socialdemokratiska studentförbundet. ♦

ANN LINDE, 46 år

Aktuell som: Socialdemokraternas internationella sekreterare.

Familj: Man, två barn, 12 och 16 år.

Bor: Villa, Stockholm.

Varifrån: Helsingborg. (Sommarjobbade med att rensa skräp ur returflaskor på Ramlösa, sen dess kan hon inte låta bli säga till när hon ser någon trycka ner sugröret i flaskan.) Fyraårig teknisk linje på gymnasiet. Fil kand-examen.

Via elevorganisationen Seco kom hon till Stockholm 1981 och gick med i socialdemokraterna. "Jag vill förändra saker".

Bok: "Tusen strålände solar" av Khaled Hosseini.

Senaste teaterbesök: "Fördold" av Lars Norén på Dramaten.

Gör när hon är ledig: "Då tränar jag på gym."

Så långt norrut i Sverige har hon varit: Kiruna.

Så långt söderut: Österlen, Vitaby vid Kivik.